

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miloslavy Novákové a soudců JUDr. Evy Vydrové a JUDr. Karla Svobody ve věci žalobce **Š. M.**, bytem XXXXX, zastoupeného JUDr. XXXXX, advokátem v XXXXX, proti žalovanému J. Ch., bytem XXXXX, *za účasti České podnikatelské pojišťovny, a.s., Vienna Insurance Group* se sídlem Praha 4, Budějovická 5, jako vedlejšího účastníka na straně žalovaného, o náhradu škody za ztížení společenského uplatnění v částce 30.000,- Kč s příslušenstvím, o odvolání vedlejšího účastníka proti rozsudku Okresního soudu v Sokolově ze dne 15.8.2011 č.j. 12 C 242/2010-88,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se v napadené části, to je ve výroku I m ě n í tak, že se žaloba, kterou se žalobce domáhal uložení povinnosti žalovanému zaplatit mu částku 18.000,- Kč s příslušenstvím, z a m í á .**
- II. Mezi žalobcem a žalovaným žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně.**
- III. Žalovanému se povinnost k úhradě soudního poplatku a nákladů státu neukládá.**
- IV. Vedlejšímu účastníkovi se právo na náhradu nákladů řízení proti žalobci nepřiznává.**
- V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.**

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem soud I. stupně žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci částku 18.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výroku I specifikovaným do tří dnů od právní moci rozsudku, dále řízení do částky 12.000,- Kč zastavil. Výrokem III žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 1.167,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku. Výrokem IV žalovanému uložil povinnost zaplatit České republice do pokladny Okresního soudu v Sokolově soudní poplatek ve výši 720,- Kč a dále poměrnou část nákladů spojených s výsledkem znalce MUDr. O. R. ve výši 486,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku. Žalobci uložil povinnost zaplatit České republice do pokladny Okresního soudu v Sokolově poměrnou část nákladů spojených s výsledkem znalce MUDr. O. R. ve výši 414,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku a dále mu uložil povinnost zaplatit žalovanému, a to na účet vedlejšího účastníka částku 3.128,- Kč. Vyšel ze zjištění, že žalobce při uplatnění svého nároku na úhradu škody vycházel ze znaleckého posudku MUDr. J. P., Ph.D., který omezení hybnosti pravého zápěstí žalobce ohodnotil na 300 bodů, přičemž toto bodové ohodnocení s přihlédnutím k invaliditě žalobce, jenž je odkázán na chůzi s podporou berlí navýšil o 40 % dle § 6 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 440/2001 Sb., celkem na částku 420 bodů. Dále vzal za prokázané, že žalobce ve stejné oblasti zápěstí pravé horní končetiny utrpěl několik úrazů, jednak v r. 2004 a dne 7.11.2005, pro které žalobce byl opakovaně léčen na neurologické ambulanci pro syndrom karpálního tunelu vpravo. Dne 28.2.2007 utrpěl zlomeninu dolního konce vřetenní kosti horní končetiny vpravo, s mírným posunem. Dne 24.6.2008 utrpěl pohmoždění a podvrtnutí pravého zápěstí, které ale nové následky v oblasti anatomických struktur pravého zápěstí žalobce jednoznačně nezanechalo. Poranění ze dne 24.6.2008 je považováno za lehké až střední a zásadně méně závažné, než poranění ze dne 28.2.2007. Trauma způsobené úrazem při dopravní nehodě ze dne 24.6.2008 a trauma způsobené úrazem ze dne 28.2.2007 nelze jednoznačně od sebe odlišit, ale nelze je odlišit ani od těch, které u žalobce vznikly ještě před tímto obdobím. Dovodil, že MUDr. V. P. nesprávně posoudil hybnost zápěstí jako těžší stupeň. Znalec MUDr. O. R. omezení rozsahu pohybu pravého zápěstí žalobce posoudil jednak v kontextu s posudkem MUDr. V.P. jako těžký stupeň dle položky 1140 na 300 bodů bez nároku na navýšení, jednak respektoval poslední aktuální funkční nález a zranění lehčí až střední posoudil jako zranění středního stupně dle položky 1141 na 250 bodů. Soud I. stupně pak dospěl k závěru, že z důvodu opakovaných úrazů ve stejné anatomické oblasti trvalé následky u žalobce zanechal pouze úraz ze dne 28.2.2007 s tím, že trauma způsobené úrazem ze dne 28.2.2007 a úrazem ze dne 24.6.2008 nelze jednoznačně od sebe oddělit a odlišit a že poranění ze dne 24.6.2008 je poranění lehčí až střední, které lze hodnotit dle položky 1141 a 1142. Zjištěný skutkový stav posoudil podle § 441 odst. 1 a 2 obč. zákoníku. Vzhledem k tomu, že v posuzovaném případě znalec stupeň poranění ze dne 24.6.2008 jednoznačně odlišil od stupně poranění ze dne 28.2.2007, zcela logické a spravedlivé se jeví hodnocení omezení pohyblivosti zápěstí žalobce jak podle položky 1141, tak i podle položky 1142. Střední stupeň poranění v dolní hranici položky 1141 a lehčí stupeň v horní hranici položky 1142 vykazuje stejnou sazbu, tj. 200 bodů, kterou soud vzal za základ při stanovení výše náhrady za ztížení společenského uplatnění žalobce. Protože hodnota 1 bodu činí 120 Kč, odškodnění ztížení společenského uplatnění představuje částku 18.000,- Kč při zohlednění toho, že vedlejší účastník již 6.000,- Kč uhradil. O nákladech řízení rozhodl podle § 142 odst. 2 o.s.ř. s tím, že úspěch žalobce představuje 54 % a jeho neúspěch činí 46%. Odečtením úspěchu od neúspěchu žalobce má právo na 8 % svých nákladů, které vynaložil k účelnému uplatňování svého práva, což představuje částku 1.167,- Kč. Dále konstatoval, že vzhledem k tomu, že vedlejší účastník k

provedení důkazu, který navrhl (vypracování znaleckého posudku) složil do pokladny soudu částku 8.000,- Kč, ze které soud přiznal znalci MUDr. O. R. částku 6.800,- Kč, z důvodu neúspěchu žalobce ve věci, jenž představuje 46 %, vznikla mu povinnost zaplatit žalovanému (vedlejšímu účastníkovi, jenž zálohu složil) poměrnou část ve výši 3.128,- Kč. Výrok o povinnostech účastníků nahradit náklady státu odůvodnil § 148 odst. 1 o.s.ř.

Proti výroku III a V rozsudku podal žalobce včas odvolání, jímž namítal, že o nákladech řízení mezi účastníky mělo být rozhodnuto podle § 142 odst. 3 o.s.ř., neboť plnění záviselo na znaleckém posudku. Proto měla být žalobci přiznána plná náhrada nákladů řízení vypočtená z 18.000,- Kč. Pokud pak jde o náklady státu, poukazoval na to, že žalobce splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, takže mu žádná povinnost k náhradě nákladů státu neměla být uložena. Navrhl, aby odvolací soud výrok III rozsudku změnil tak, že žalovanému uloží povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14.592,- Kč do tří dnů od právní moci usnesení a výrok V změnil tak, že žalobce není povinen zaplatit České republice a žalovanému náklady spojené s výsledkem znalce a s vypracováním znaleckého posudku.

Rozsudek napadl včasným odvoláním i vedlejší účastník, jímž nesouhlasil s výrokem I a dále nesouhlasil s tím, že mu nebylo proti žalobci přiznáno právo na náhradu nákladů řízení spočívajících v cestovném 3.325,- Kč a znalečném 8.000,- Kč. Pokud jde o výrok I rozsudku, vedlejší účastník namítal, že žalobcovy trvalé následky na pravém zápěstí nejsou způsobeny dopravní nehodou z 24.6.2008, není zde příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním žalovaného a zdravotním stavem žalobce, takže žaloba měla být zamítnuta. Soud I. stupně pochybil, když na základě jasně zjištěných důkazů dospěl k nesprávnému zjištění, že podvrtnutí zápěstí z r. 2008 bylo výlučnou příčinou současného stavu pravého zápěstí žalobce a pochybil hodnocením právním, kdy tzv. logicky a spravedlivě stav žalobce ohodnotil oběma položkami vyhlášky č. 440/2001 Sb., tj. položkou 1141 a 1142. Navrhl, aby odvolací soud žalobu zamítl v plném rozsahu.

Žalovaný ve svém vyjádření zcela odkázal na odvolání vedlejšího účastníka s tím, že se s tímto zcela ztotožňuje.

Žalobce pak ve svém vyjádření k odvolání vedlejšího účastníka poukazoval na to, že skutečnost, že při úrazu nedošlo ke zlomenině, ale k podvrtnutí a zhmoždění zápěstí v místě, kde před jedním rokem při předchozím úrazu ke zlomenině skutečně došlo, nemá vliv na vlastní nárok ztížení společenského uplatnění žalobce, ale má vliv pouze na výši tohoto nároku. Zdůraznil, že znalec MUDr. R. ve svém znaleckém posudku i v podrobné výpovědi při soudním jednání v žádném případě neuvedl, že by v důsledku předmětného úrazu z 24.6.2008 nedošlo u žalobce ke způsobení následků ve smyslu ohodnotitelného ztížení společenského uplatnění. I podle znalce omezení rozsahu pohybu zápěstí u žalobce jednoznačně je a celý problém je, aby se rozhodlo, zda bude přiznána suma středního nebo těžkého stupně – omezení pohybu rozhodně bylo. Navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně ve výroku I, II a IV jako věcně správný podle § 219 o.s.ř. potvrdil a ve výrokových částech III a V změnil tak, jak je žalobcem požadováno.

Odvolací soud rozsudek soudu I. stupně v části odvoláním dotčené přezkoumal (§ 212 o.s.ř.), a to včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, přihlédl k námitkám odvolatelů, jakož i k vyjádření žalobce a žalovaného a poté dospěl k závěru, že za důvodné je třeba považovat odvolání vedlejšího účastníka do věci samé.

V přezkoumávané věci se žalobce domáhal náhrady za ztížení společenského uplatnění, k němu u něho mělo dojít v souvislosti se škodou na zdraví, kterou mu způsobil 1. žalovaný při dopravní nehodě dne 24.6.2008.

Podle § 444 odst. 1 obč. zákoníku při škodě na zdraví se jednorázově odškodňují bolesti poškozeného a ztížení jeho společenského uplatnění.

Náhradou za ztížení společenského uplatnění se rozumí odškodnění za nepříznivé důsledky (poškození zdraví) pro životní úkony poškozeného, pro uspokojování jeho životních a společenských potřeb a pro splnění jeho životních úkolů. Podmínky pro poskytování náhrady za ztížení společenského uplatnění a výše těchto náhrad je stanovena podrobněji vyhl. č. 440/2001 Sb.

Podle § 3 odst. 1 vyhl. č. 440/2001 Sb. odškodnění ztížení společenského uplatnění se určuje podle sazeb bodového ohodnocení stanoveného v přílohách č. 2 a 4 této vyhlášky, a to **za následky škody na zdraví, které jsou trvalého rázu** a mají prokazatelně nepříznivý vliv na uplatnění poškozeného v životě a ve společnosti, zejména na uspokojování jeho životních a společenských potřeb, včetně výkonu dosavadního povolání nebo přípravy na povolání, dalšího vzdělávání a možnosti uplatnit se v životě rodinném, politickém, kulturním a sportovním, a to s ohledem na věk poškozeného v době vzniku škody na zdraví (dále jen následky). Odškodnění za ztížení společenského uplatnění musí být přiměřené povaze následků a jejich předpokládanému vývoji, a to v rozsahu, v jakém jsou omezeny možnosti poškozeného uplatnit se v životě a ve společnosti.

Podle § 5 odst. 3 vyhl. č. 440/2001 Sb., pokud společenské uplatnění poškozeného bylo již ztíženo předchozími změnami zdravotního stavu nesouvisejícím s posuzovanou škodou na zdraví, hodnotí se pouze následky, které vznikly z této škody na zdraví, popřípadě vedly i k podstatnému zhoršení předchozích změn zdravotního stavu.

V přezkoumávané věci soud I. stupně učinil správný skutkový závěr, že trvalé následky u žalobce zanechal pouze úraz ze dne 28.2.2007. S tímto závěrem se odvolací soud zcela ztotožňuje a pro stručnost na odůvodnění tohoto závěru v napadeném rozsudku odkazuje. Pohmoždění a podvrtnutí zápěstí žalobce, které utrpěl při úrazu dne 24.6.2008, nezanechalo trvalé následky ve smyslu výsledného omezení funkce. Tento úraz neměl prokazatelně nepříznivý vliv na uplatnění poškozeného v životě, toto poranění poškozeného absolutně ve sféře anatomického substrátu nezasáhlo a tedy nezanechalo v tomto smyslu trvalé následky. Pokud jde o subjektivně vnímanou bolest, připadalo by v úvahu spíše odškodnění bolesti, nikoli však odškodnění ztížení společenského uplatnění.

Protože stávající nepříznivý zdravotní stav žalobce, který se ostatně mírně zlepšil, jak vyplývá ze znaleckého posudku MUDr. R., v němž je konstatováno, že naměřené hodnoty pohybu jsou ve své absolutní hodnotě nepatrně příznivější než v nálezů předchozího znalce, který omezení hybnosti zápěstí pravé ruky v r. 2009 hodnotil 300 body, v současné době znalec zjistil konkrétní funkční omezení menší a ohodnotil omezení hybnosti pravého zápěstí 250 body, nebyl způsoben úrazem ze dne 24.6.2008, není zde prokázána příčinná souvislost mezi zaviněným protiprávním jednáním žalovaného a vznikem škody na zdraví žalobce.

Z toho důvodu nezbylo než dovodit, že žalobou uplatněný nárok není opodstatněný a proto odvolací soud rozsudek soudu I. stupně ve výroku I podle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. změnil tak, že i ohledně částky 18.000,- Kč s příslušenstvím žalobu zamítl.

Protože odvolací soud změnil rozsudek soudu I. stupně, musel podle § 224 odst. 2 o.s.ř. rozhodnout znovu i o nákladech řízení před tímto soudem.

O nákladech řízení mezi žalobcem a žalovaným rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř. Protože však v řízení úspěšnému žalovanému žádné náklady nevznikly, nebylo právo na jejich náhradu přiznáno žádnému z účastníků.

O nákladech řízení mezi žalobcem a vedlejším účastníkem pak bylo rozhodnuto podle § 150 o.s.ř., podle kterého jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat. V této věci odvolací soud dospěl k závěru, že jsou zde důvody hodné zvláštního zřetele, v důsledku kterých je na místě vedlejšímu účastníku jeho právo na náhradu nákladů řízení nepřiznat. Tyto důvody spatřuje nejen v poměrech na straně žalobce, který je invalidní důchodce, ale i v okolnostech této věci, když odvolací soud vzal do úvahy, že žalobce byl uveden v omyl ošetřujícími lékaři a MUDr. P., jenž zpracoval první bodové ohodnocení úrazu, k němuž prokazatelně došlo, na základě kterého žalobce měl za to, že při úrazu dne 24.6.2008, který utrpěl při dopravní nehodě zaviněné 1. žalovaným, došlo ke zlomenině pravého zápěstí, nikoliv jen k jeho pohmoždění.

S ohledem na výsledek sporu, pak nebyla žalovanému uložena povinnost k zaplacení soudního poplatku a stejně tak ani povinnost k náhradě nákladů státu, navíc v tomto řízení státu ani žádné náklady nevznikly, když odměna znalce jak za znalecký posudek, tak za účast u jednání byla zcela pokryta zálohou složenou vedlejším účastníkem.

O nákladech odvolacího řízení pak bylo rovněž rozhodnuto podle § 150 o.s.ř. za použití § 224 odst. 1 o.s.ř. Vedlejší účastník by měl právo na náhradu nákladů odvolacího řízení podle § 142 odst. 1 o.s.ř., odvolací soud je však toho názoru, že poměry žalobce odůvodňují rozhodnout i o nákladech odvolacího řízení podle § 150 o.s.ř.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

V Plzni dne 04.09.2012

Za správnost vyhotovení:
Eva Charvátová

JUDr. Miloslava Nováková, v.r.
předsedkyně senátu